

the first two years of life. The first year of life is the most critical period for the development of the brain.

The second year of life is the most critical period for the development of the brain.

The third year of life is the most critical period for the development of the brain.

The fourth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The fifth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The sixth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The seventh year of life is the most critical period for the development of the brain.

The eighth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The ninth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The tenth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The eleventh year of life is the most critical period for the development of the brain.

The twelfth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The thirteenth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The fourteenth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The fifteenth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The sixteenth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The seventeenth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The eighteenth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The nineteenth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The twentieth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The twenty-first year of life is the most critical period for the development of the brain.

The twenty-second year of life is the most critical period for the development of the brain.

The twenty-third year of life is the most critical period for the development of the brain.

The twenty-fourth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The twenty-fifth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The twenty-sixth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The twenty-seventh year of life is the most critical period for the development of the brain.

GÖKÇE BEZİRGAN
Hasta Öyküleri ve Kulağakaçan

GÖKÇE BEZİRGAN 1982 yılında Adapazarı'nın Geyve ilçesinde doğdu. Ege Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo-Tv-Sinema Bölümü'nden 2004 yılında mezun oldu. 2012 yılında "Hasta Öyküler" ile Yaşar Nabi Nayır Öykü Ödülü'nü aldı. Öyküleri *Dünyanın Öyküsü*, *Varlık*, *Sarıç* ve *İzafi* dergilerinde yayımlandı.

İletişim Yayınları 2169 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 352

ISBN-13: 978-975-05-1774-7

© 2015 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1. BASKI 2015, İstanbul

EDITÖR Levent Cantek

KAPAK Deniz Karagül

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Nebiye Çavuş

BASKI ve *CLT* Sena Ofset · SERTİFİKA NO. 12064

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi B Blok 6. Kat No. 4NB 7-9-11

Topkapı 34010 İstanbul Tel: 212.613 38 46

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

GÖKÇE BEZİRGAN

Hasta Öyküleri ve Kulağakaçan

İÇİNDEKİLER

<i>Hasta Öyküler</i>	7
<i>Camgöbeği</i>	9
<i>Hayatı Sulamayı Unutma</i>	19
<i>Nihal Yorgun!</i>	27
<i>Dişleriyle Gülen Kız</i>	31
<i>Ötekiler</i>	35
<i>Kimseye Benzemeyen</i>	43
<i>Yara</i>	49
<i>Fırtına Kuşu</i>	57
<i>Eski Ben</i>	63
<i>Bizi Yazan Kalem</i>	67
<i>On Yedi</i>	71
<i>Aşlında Ben Yokum</i>	79
<i>Aybastı Efsanesi</i>	83

<i>Kulağakaçan</i>	89
<i>Balık Fırtınası</i>	91
<i>Mukaddes</i>	99
<i>Bilmem Ne?</i>	103
<i>Kurtuluş</i>	107
<i>Kâhin</i>	113
<i>Seher Kaçıyor</i>	119
<i>Madam Silva'nın Helvası</i>	123
<i>Kulağakaçan</i>	127
<i>Kırt Kırt</i>	131
<i>Deli Bir Şehir</i>	137

Hasta Öyküleri

Camgöbeği

• *Ne anlatmak istersiniz?*

– Bilmem, ben mi başlamalıyım?

• *Evet, nereden başlamak isterseniz başlayabilirsiniz.*

– Normali nasıldır? Çocukluktan falan mı başlanır?

• *Siz nerden başlamak isterseniz, seçim sizin.*

– O zaman ben en baştan başlayayım.

Maçka'da Acısu Sokağı'nda dünyaya geldim. Birçok insan bilmez dünyaya geldiği sokağın adını. Benim için önemlidir. Acısu Sokağı... Düşünsenize her şey acı olabilir ama su acı olmaz. Su acı değildir. Suyu acı diyendedir "acı". Sizce de öyle değil mi? (Sessizlik...)

Her neyse... Sokağın maharetli terzisinin ilk çocuğu olarak dünyaya gelişim o gün ansızın tüm mahalleyi saran güve istilasını yüzünden Acısu Sokağı sakinlerinde hiçbir etki yaratmamış. Güveler âdeta dünyaya gelişimi gölgelemeye çabalamış. Sabah kalktıklarında yataklarının başında yüzlerce güve gören Acısu Sokağı sakinlerinden, her biri ayrı bir

çiçek adına sahip olan Kokar ailesinin koklamaya kıyılmayacak derecede güzel olmasını umarak Manolya adını verdikleri ortanca kızı korkudan ikinci kattan atlamış. Küçükken boncuk mavisi gözleriyle adının hakkını vereceği düşünülen, büyüdükçe bebeklik masumiyetini yitirip, iri kemikli burnu ve sert yüz hatlarıyla bekledikleri kızın kendisi olmadığını anlayan Manolya ölmemiş. Kokar ailesinin ismine yararlı güzellikte beklentileri karşılayan küçük kızı Açelya kadar güzel olmayan Manolya, o güne kadar farkına varmasa da şanslıymış. Manolya o gün ölmemiş ama kızının atladığını son anda görüp kurtaramadığını düşünen annesi Süm-bül Hanım kalp krizi geçirip, oracıkta son nefesini vermiş. Kokar ailesinin evinde tüm bunlar yaşanırken, yıllardır aynı sokakta yaşayıp, birbirlerinin her türlü yardımına koşan komşulardan hiç kimse bu sefer ötekine yardım etmeyi aklına bile getirememiş. Kimi eline geçirdiği sineklikle, kimi tencere tavayla güveleri öldürmeye çabalarken, babam Nazike Ebe'yi evindeki tüm güveleri temizleme sözü ile yalvar yakar kandırarak, dünyaya gelmek için yol açtığım sancılarla boğuşan annemin yanına getirebilmiş. Babamın aklından terzi dükkânını da istila ettiğinden şüphe etmediği güvelerin o ipekten kumaşların üzerinde gezindiği, tamir edilemez delikler açtığı düşüncesi çıkmaya da doğum süresince annemin başından ayrılmamış. Telaşla çıktığı evinde aklı kalan Nazike Ebe, "Senin durmana gerek yok, git bana verdiğin sözü tut, evimi güvelerden arındır," dediyse de babam ilk görüşte âşık olduğu mahallenin en güzel kadınının elini bir türlü bırakmamış. Mahallenin en güzel kadını olarak bilinmek, tanımlanmak için güzel olmak; garip bir sıfat...

Sizce de öyle değil mi? (Sessizlik iki...) İnsan sevecenliği, cimriliği, kibirliliği, iyi niyetliliği, umursamazlığı, açgözlülüğü hep kendi yaratır. Güzelliği içinse bir şey yapmasına gerek yoktur. Güzel yaratılmıştır ya da yaratılmamıştır.

Saf güzellikten bahsediyorum. Bıçak değmemiş. Annemin-ki herkesin kıskandığı saf güzellikten. İncecik bir bel, uzun dalgalı siyah saçlar ve yeşil-ela arası gözler...

• *Peki, çocukluğunuza dair annenizle geçirdiğiniz güzel bir anınızdan bahsedebilir misiniz? Neler hatırlıyorsunuz?*

– Çok güzel elbiseler hatırlıyorum. En çok toprak rengi ve acı yeşili olanlarını. Ona en güzel yakışan renklerden bir yığın elbise. Birçoğu dizin yaklaşık dört parmak altında, ayak bileğinin ise biraz yukarısında biten boyları ve kimisi dar kimisi bol inen modelleri ile bir yığın elbise. Bele sıkı sıkıya oturan elbiseler... Annem mavidense yeşili tercih edenlerdendi. Sevdiği tek mavi camgbeğiydi. Çünkü camgöbeği göründüğü gibi değildi. Herkese göre farklıydı. Ne yeşildi, ne de mavi... Sizce de öyle değil mi? (Sessizlik ...) Ben başa dönmek istiyorum izninizle. Dünyaya geldiğim gün yarım kalmıştı. Dünyaya geldiğim o gün, güve istilasından tek kayıp veren Kokar ailesi olmamış. Dünyaya geldiğim apartmanın en alt katında oturan, olur olmaz konuşmasına dayanmayan evlatları tarafından terk edilen ve uzun süredir yalnız başına yaşıyan Deli Melahat'ın da o gün son günü olmuş. Deli Melahat'ın kendisini terk eden oğullarına söylenerek kalkmadığı tek bir gün yokmuş. Öyle yüksek sesle sylenirmiş ki, iki kat yukarısında oturan annem beddua dolu sözlerinin her kelimesini duyarmış. Yılan olup yerde srnsnler, gnyz görmesinler, sıcak yata soğuk kalkasıcalar, emzirdiğim sütler haram ola... Gve istilası gününde Deli Melahat'tan tek kelime bedduanın yukarı taşmaması annemin bağırtıları arasında fark edilmemiş. Ancak ertesi sabah Deli Melahat'ın evinden beddua sesleri ykselmeyince durum anlaşılmış. Yaşlı kadının gözünü ve ağzını aması her zamanki gibi aynı anda gerekleştiiğinden, kadın henüz güveleri göremeden ağzına onlarcası girerek Deli Melahat'ı nefessiz bırakmış.